

Lê Thiên

Vào đợt đại Tòa Khâm sát Hà Nội và khu vực Giáo xứ Thái Hà của Dòng Chúa Cứu Thế cũng Hà Nội đã sôi sục trong nhiễu loạn tháng qua. Một bên nêu bằng chứng về chủ quyền của tài sản và giáo dân tiếp hợp cộng nguy hiểm trên khu vực tài sản của Giáo Hội mình, một bên là các quan chức chính quyền và nhân lực tiếp quản đưa ra "trình bày sau như một" trình bày phẫn nộ tiến truy cập thông chính quy hà nội tiếp sát, tranh đoạt bằng lý lẽ của kẻ mạnh! Thay vì chân thành "đãi thọ" với nhau, kẻ cai trị dùng mưu ma chước quỷ tạo nên một cuộc "đãi chửi" hầu có cơ chế phẩm, quy luật, kẻ tiếp kẻ tiếp. Và cuối cùng "la raison du plus fort est toujours la meilleure – Lý của kẻ mạnh luôn luôn thắng thế".

Chưa hết! Ngày 23/9/2008 Ủy ban Nhân dân thành phố còn gửi văn thư số 1437/UBND-NC cho Hội đồng Giám mục Việt Nam (HĐGMVN) yêu cầu "xem xét, xử lý và đề nghị xử lý nghiêm minh theo qui định của Giáo hội đối với Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt, linh mục Vũ Khôi Phụng, các giáo sĩ Nguyễn Văn Khôi, Nguyễn Văn Thế, Nguyễn Ngọc Nam Phong."

Ngày 25/9/2008, HĐGMVN gửi thư phản bác văn thư trên với câu trả lời lịch sự ngắn gọn: "HĐGMVN thấy các việc này không có làm gì ngoài việc Giáo luật hiện hành của Giáo hội Công Giáo."

HĐGMVN đã tỏ ra không đồng ý với thái độ trả lời thiếu nghiêm túc của quan chức ký văn thư trong khi cách nhẩy xổm vào nội bộ của tôn giáo khi đưa ra luận cho chính quyền.

Nhưng người dân thì không nghĩ vậy! Họ mỉa mai trình bày thái độ hung hách của mấy ông quan Công sứ Hà Nội khi nhẩy vào phát biểu của nhà văn Nguyễn Khôi: "Cái buồn của tôi là cái trái nghịch trong cùng một người, kẻ vô luân nói chuyện đạo đức, tên ăn cắp dâm phạm bạo lực của công, người hung hách lại là tên nhún nhường trước mặt." Rồi ông nhà văn đã phẫn nộ khai rổn: "Trong nhà thờ kẻ sáng danh là lãnh đạo của một Đấng theo học thuyết Mác Lê, tôi luôn luôn trình bày như một người tôn trọng quyền chúng, sức mạnh của quyền chúng có thể thay đổi dòng chảy của lịch sử và sự phân chia nhiễu loạn cá nhân. Nhưng cũng thật trớ trêu, không có một chế độ công hòa nào mà kẻ 20 lại dám coi thường quyền chúng như tôi các nước xã hội chủ nghĩa."

Thật trớ trêu, văn thư số 1437/UBND-NC của Ủy ban Nhân dân thành phố Hà Nội đã bỏ qua tất cả cách, phạm vi và giá trị con người đã đưa ra nó, chỉ cần phải bàn cãi gì thêm.

Điều đáng ghi nhận là cùng với thư trả lời cho cái văn thư quái đản số 1437/UBND-NC kia, HĐGMVN còn công bố một văn bản bày tỏ "Quan điểm của Hội đồng Giám mục Việt Nam về một số vấn đề trong hoàn cảnh hiện nay."

Trong bản quan điểm này HĐGMVN nêu ra một số nguyên nhân dẫn đến "tình hình khiếu kiện dạt dào kéo dài và chưa dứt của gia đình quyết thoát đáng" mà "nạn nhân tham nhũng và hối lộ càng làm cho tình hình tệ hại thêm." Bên cạnh đó "mô thức phổ biến truyền thông thay vì là nhiếp ảnh liên kết và ca ngợi thông thì lại gieo rắc hoang mang và nghi kỵ" cũng như "mô thức

người có khuynh hướng sống du nhập vào nước, và như thế, ta có thêm bất công trong xã hội."

Có lẽ chúng phải đợi đến bây giờ HĐGMVN mới nêu ra các điểm trên đây. Nhưng đây dường như là lần đầu tiên, báo văn thơ chính thức, HĐGMVN nói thẳng với nhà cầm quyền và toàn dân Việt Nam quan điểm của mình về "những điểm như các nhà trong lòng tâm" không thể không nói ra. HĐGMVN đưa ra lời cảnh báo:

"Ngày nay, một trong những điều gây nhức nhối là sự gian dối trong nhiều lãnh vực, kẻ cao trong môi trường các nền tảng thân thiện nhân loại gia tăng hoặc đổ vỡ. Chẳng cần phải nói ai tha thiết với tiền đồ của đất nước và dân tộc, không thể không quan tâm đến tình hình này".

Bức chống dối trí của Công sản

Ông **Mikhail Gorbachev**, cựu Tổng Bí thư Đảng Công sản Liên Xô, đã từng lên tiếng công khai:

"Tôi đã bị lừa dối của cuộc đời đấu tranh cho lý tưởng công sản; những ngày hôm nay tôi phải đau buồn mà nói rằng: Công sản chỉ biết tuyên truyền và nói láo."
Phải chăng đó là lời cảnh giác với căn tính gian manh của họ của Công sản?

Độc Công Hoàng y Nguyễn Văn Thuần kể một câu chuyện dí dỏm về chính ngài và Độc Công y Trần Văn Căn vào thời gian ngài còn là Tổng Giám đốc tù nhân CS bị quân thúc tại Hà Nội như sau:

Có một lần Độc Công Hoàng y Trần Văn Căn gặp riêng Độc Tổng Giám đốc Nguyễn Văn Thuần. ĐHY Căn hỏi thăm về cuộc sống của Độc Tổng Thuần trong thời gian mới tự do. Sau khi nghe Độc Tổng Giám đốc Thuần thuật lại cuộc sống trong tù của mình, ĐHY Trần Văn Căn tỏ vẻ khen và tỏ vẻ hài lòng:

- Như vậy là trong đó, Độc Tổng chỉ cần phải phải phải gì cả.

Độc Tổng Thuần trả lời:

- Đồ thật Độc Công Hoàng Y, cũng có phải phải! Chúng tôi mình đang mệt mà cán bộ hỏi thì mình cũng phải nói khờ. Mình đang đói mà cán bộ hỏi, tôi phải nói no, hay đang buồn cũng phải vui... Chỉ có tôi nói không thật là hay phải thôi.

Độc Công Hoàng Y Căn khoát tay và nói:

- Chúng ta đều phải phải nhau.

Quả vậy, sống trong đất nước xã hội chủ nghĩa, mọi người – kể cả người trong tù lẫn ngoài nhà tù - đều bị bắt buộc phải nói dối, bắt buộc anh là ai, là gì, là chức nào, thuộc thành phần nào! Nói dối vì bị ép phải nói dối như bị ép cung. Ai đã sống ít nhiều thời gian dưới chế độ Công sản cũng đều có kinh nghiệm bi-hài này.

Nhân vật lý lịch của báo của HĐGMVN là đúng đắn.

Qua các diễn biến khi u ki n g n đây của ng i dân cũng nh của tôn giáo, các cách đ i phó l u mạnh tráo tr , l t l ng, vu kh ng tr ng tr n của các c quan chính quy n C ng s n càng ngày càng l rõ.

C ng s n = L u mạnh, gian d i

Th t ra, t i Vi t Nam ch ng ph i đ n bây gi ng i dân m i nh n rõ b n ch t l u mạnh của C ng s n Vi t Nam.

T h n 60 năm v tr c, nh u văn nhân trí th c m i n B c xã h i ch nghĩa cũng đã t ng lên ti ng báo đ ng v căn tính đ i trá của C ng s n. Lu t s Nguy n M nh T ng, m t trí th c t Pháp tr v B c đ u ph c chính quy n C ng s n Vi t Nam vào đ u th p niên 50, đ n năm 1956 thì b nhà n c CS m i n B c đầ đ a ch vì dám lên ti ng góp ý th ng th n v nh ng sai sót trong c ch xã h i th i đó.

V cu đ i của mình, Ls Nguy n M nh T ng đã ph i kêu lên: "**C ng s n s ng b ng s d i trá, gi hinh, nh ng cái sai l m của nó là đ t s tàn b o của nó trên nh ng v b ngoài h o mà nó gi i thích theo ý mình và dùng đ tiêu di t nh ng k mà nó g i là k thù**"

(K b khai tr , trang 147). Lu t s T ng k t lu n:

"**S đã man qu quy t mánh l i và s b t nhân khéo che đ y của h [= C ng s n] ch a h th y trong l ch s loài ng i**" (sđd nh trên).

Ông T ng v ch rõ: "**Th gi i Vi t Nam là th gi i đóng của, cũng nh toàn th cái th gi i của ng s n v y. b bên trong ng i ta t cho phép làm nh ng vi c không th t ng t ng đ c, bách h i đã man, diên r b i. Không ai dám nhìn vào bên trong cái h a ng c, trong đó di n ra nh ng t i ác ch có trong th i k th m t, làm m t h t nhân ph m, nhân tính**" (trang 134).

B ng bít, che đ y và s d i trá của C ng s n còn đ c m t c u cán b kháng chi n - nhà văn Xuân Vũ [2] - xác đ nh trong cu n Đ ng B ng Gai Góc của ông: "Đ ng c ng s n sinh ra đ làm hai vi c: Nói láo và làm b y. H chúng nói là nói láo, h làm là làm b y" (sđd, trang 335). Và ông th ng th n t gi ác: "**Bàn tay ác h i của đ ng mó t i đầu máu đ t i đó**" (sđd trang 76). T ng th ng VNCH Nguy n Văn Thi u có th sai nh u đi u, nh ng ch c ch n ông luôn luôn đúng khi căn đ n m i ng i:

"**Đ ng nghe nh ng gì C ng s n nói, mà hãy nhìn k nh ng gì C ng s n làm.**"

Ông Ph m qu D ng, c u Đ i tá c ng s n, c u T ng biên t p t p chí Nghiên c u l ch s Quân đ i Nhân dân cũng nói: "**C ng s n v a b t tài, v a b t l c và v a b t l ng.**"

Tr l i cu c ph ng v n của Thanh Niên ngày 20/5/2006, Phó ch nhi m Văn phòng QH/CSVN Tr n Qu c Thu n phát bi u: "**C ch hi n nay đang t o k h cho tham nhũng, v vét ti n của của Nhà n c. Không tham nhũng m i là l ! Nh ng cái mà chúng ta m t l n nh t l i không ph i là m t ti n, m t của, dù s ti n đó là hàng ch c t , hàng trăm t . Cái l n nh t**

bổ mọt, đó là đở đợc. Chúng ta sống trong mọt xã hội mà chúng ta phải nói đợc với nhau đợc sống. Mọt người nhàn nhàn sống đó, nhàn nhàn mà có ai sống bằng nhàn nhàn đâu! Nói đợc nhàn nhàn ngày nên thành thói quen. Thói quen đó là nhàn nhàn nhàn nhàn thành 'đở đợc', mà cái 'đở đợc' đó là rớt mọt đở đợc. Đợc là mọt cái nguy, nhàn nhàn tôi thấy ít người quan tâm, chăm chăm vào và tham những này, và tham những kia"
[3]. (Bài phỏng vấn có nhan đề "Cổ chày này sinh ra nói đợc nhàn nhàn").

Cái 'đở đợc' rớt mọt đở đợc phát sinh từ cái thói "có nói không, không nói có", nó lưu thông trong huyết quản của họ họ quan chức Cộng sản, kẻ cầm đầu là "thần thánh" họ Hồ của họ.

Xin đan cọt mọt trong rớt nhàn nhàn nhàn nhàn mà sách báo đã vạch ra và biết tài nói đợc của ông Hồ.

Biết tài nói đợc của Hồ lãnh tụ

Chúng tôi muốn đề cập đến quyển "Nhàn nhàn Mọt Chuyền Vở Đợc Hoọt Đợc Cộng Hồ Chạy Tọt ch" xuất hiện từ mùa xuân năm 1948. Cuốn sách ghi tác giả tên là Trần Dân Tiên. Theo Phỏng Nam Đợc Nam Hồ i [4], vào năm 1985, giáo sư Hà Minh Đợc đã xuất bản cuốn "Nhàn nhàn Tác Phẩm Văn Cộng Hồ Chạy Tọt ch Hồ Chí Minh" trong đó có đoạn: "...Đáp lại tình cảm mong muốn của đợc bào và bạn bè trên thế giới, Hồ Chạy Tọt ch với bút danh Trần Dân Tiên đã viết tác phẩm Nhàn nhàn Mọt Chuyền Vở Đợc Hoọt Đợc Cộng Hồ Chạy Tọt ch...". (Hà Minh Đợc, sách đã dẫn, Tr 132, NXB Khoa Học Xã Hội, Hà Nội, 1985). Thì ra, Trần Dân Tiên chính là Hồ Chí Minh.

Tác giả viết từ truyện và chọn mọt bút hiêu, điếu đó chợc có gì là sai trái. Nhàn nhàn khi Hồ Chí Minh dùng bút danh Trần Dân Tiên để viết sách từ đề cao mình, từ ca tụng mình thì thật là mọt trò lưu manh giở trò khó mà chấp nhận. Chợc họ nhàn nhàn câu sau đây: "...Bác Hồ của chúng ta vô cùng khiêm tốn; Bác không muốn kẻ cho ai nghe và hoọt đợc cộng của mình". "Bác Hồ đợc nhân dân ta coi là cha già của dân tộc". "Bác còn vĩ đại hơn Lê Lợi, Trần Hưng Đợc vì đã đưa dân tộc ta vào kỷ nguyên xã hội chủ nghĩa..." !

Tự đề cao mình lên đến trời cao, từ thần hóa mình thì đó là từ cao từ đợc hay là khiêm nhàn nhàn? "...Mọt người nhàn nhàn Hồ Chạy Tọt ch của chúng ta với đợc tình khiêm tốn nhàn nhàn y và đang lúc bạn bè biết bao nhiêu công việc, làm sao có thể kẻ cho tôi nghe bình sinh cộng Ngợc đợc?..."

Chạy N (Ngợc i) bằng chợc hoa ! Thần thánh đợc y!

Quyển sách mang tên tác giả Trần Dân Tiên y xuất hiện từ năm 1947! Có nghĩa là từ thời đó Hồ Chí Minh đã tôn mình làm "cha già dân tộc" trước khi bắt dân chúng suy tôn mình. Hồ Chí Minh huênh hoang từ cho mình "vĩ đại hơn Lê Lợi, Trần Hưng Đợc" chợc có người dân nào tung hô ông nhàn nhàn đâu! Tất nhiên từ đám bạn họ của ông ra.

Chạy tọt ch nhàn nhàn nói đợc!

Ngày 06/07/2007, báo Tuổi Trẻ cho rằng "chuyền thăm chính thức Hồ p chợc quợc Hoa Kỳ của Chạy tọt ch nhàn nhàn Nguyễn Minh Triết, từ ngày 18 đến 23-6, đợc sự quan tâm, chú ý đợc biết cộng giới truyền thông Hoa Kỳ. Tuổi Trẻ trích giới thiệu cuốn từ từ phỏng vấn cộng Chạy tọt ch nhàn nhàn

Nguyễn Minh Trí t v i Hăng truy n hình CNN v a đ c phát trên báo Nhân Dân đ i n t ngày 4-7." Trong bài ph n g v n y, CNN nêu câu h i v v b t b , b t u Linh m c Nguyễn Văn Lý, ông Nguyễn Minh Trí t tr i: **"Ông ta (Lm Nguyễn Văn Lý) vi ph m pháp lu t VN. Đây hoàn toàn là v n đ pháp lu t, không ph i là v n đ tôn giáo. Vi c xét x ông ta đ c H i đ ng giám m c VN và Tòa thánh Vatican cũng đ ng tình v i chúng tôi."**

R i khi đàm đ o v i bà Nancy Pelosi, Ch t ch H Vi n Hoa K , ông Trí t i l p i: **"N u nh bà nói r ng chúng tôi vi ph m tôn giáo thì trong s ki n này, ng i đáng l ph i lên ti ng m nh m nh t ph i là H i đ ng giám m c VN. Nh ng trong v x công dân Nguyễn Văn Lý thì H i đ ng giám m c VN l i h t s c đ ng tình, ng h "**

Các v có th nghi ng H i đ ng linh m c không dám lên ti ng nh ng chính Tòa thánh Vatican, n i qu n lý, b o v quy n l i cho các linh m c trên toàn th gi i, trong tr ng h p này cũng đ ng tình ng h Chính ph VN. "

Ngay hôm sau, ngày 07/7/2007, HĐGMVN l p t c g i th minh xác v l i tuyên b c a Ch T ch Nguyễn Minh Trí t nh sau: **"Câu tr l i c a C Ch t ch N c Nguyễn Minh Trí t 'H i đ ng Giám M c Vi t Nam và Tòa Thánh Vatican cũng đ ng tình v i chúng tôi' là không đúng s th t."**

Sau đó ch ng h th y phía nhà c m quy n VN "ph n h i" th minh xác c a HĐGMVN. "Không đúng s th t" là gì n u không ph i là nói đ i? Ch t ch m t n c mà l i đi nói đ i tr ng tr n tr c m t c quan truy n thông qu c t (CNN) và v i m t gi i ch c chính tr cao c p c a n c M , thì nh c hay vinh? Đáng t hào hay đáng h th n?

Th o nào trong ch đ C ng s n Vi t Nam, **đ i trá ch ng ch t đ i trá, l u manh ti p n i l u manh** , t th h này sang th h khác! Trong m i lãnh v c, m i c c u đ ng và nhà n c c ng s n!

Phát huy c ch nói đ i

Các quan ch c C ng s n bi n lu n r ng, trên th gi i i đ u l i ch ng có ng i nói đ i, c p lãnh đ o các nhà n c g i là dân ch Âu M không nói đ i sao? Vâng, nh ng ng i làm chính tr và nh t là nh ng k n m quy n tr n c là nh ng ng i nói đ i và c tình che đ y s th t nhi u nh t. Nh ng trong các n c dân ch Âu M , s th t càng che đ y, truy n thông càng soi mói l i h t ra ánh sáng cho công lu n phán xét. Ông George Bush Cha ch làm T ng th ng đ c m t nhi m k 4 năm r i b dân M cho v v n ch vì đã nói nhi u đi u không th t mà còn lên gân b o ng i ta hãy "đ c trên môi tôi đây" . Ông Clinton đã t ng gi u gi m chuy n ông dan d u v i cô sinh viên t p s Monica Lewinski, l i còn c quy t mình "không bao gi , không bao gi ..." khi n truy n thông M đánh ông t i b i, l i chuy n ông làm tình v i cô hay b t b v i cô khác mà bêu r u. Hai câu nói c a hai ông c u T ng th ng truy n thông M không ng ng đem ra ch gi u m i khi có đ p.

Còn t i n c Vi t Nam c ng hòa xã h i ch nghĩa, lãnh đ o c nói đ i, truy n thông Nhà N c (trong n c cho có m i m t th truy n thông này mà thôi) c che đ y nh ng m u đ đ ng sau s đ i trá, c th i ph n g tài năng, đ c đ và thành tích siêu qu n b t chúng c a lãnh đ o, thì

làm sao lãnh đạo các cấp không say ngất trong "thăng lên và vọt" mà tiếp tục gia tăng lừa dối cùng dùng mọi thủ đoạn lừa dối mạnh mẽ hơn để khống chế bất miệt nguyện vọng ai cũng gan đảm nói lên sự thật để ngụy chấp bịp thân họ, tức cũng có nghĩa là phạm tội chống đảng, tội phạm đảng.

Toàn bộ truyền thông (báo in, truyền hình, truyền thanh) trong nước đều là **TRUYỀN THÔNG NHÀ NƯỚC**, là sản phẩm

phạm quyền của Đảng và nhà nước (vì cấm báo tự nhân). Nó có nhiệm vụ làm nên những cái LOA của lãnh đạo và của chính nghĩa chuyên chính, thì sự dối trá đương nhiên tha hồ tung hoành và bành trướng.

Cấm chế nói dối lên ngôi quyền, thế đó sản sinh ra thế văn hóa bất miệt nguyện, biếm tửng của tính đảng và cốt lõi của nền văn hóa đảng trị!

Vì có cốt xén hay chế bịp câu nói của người khác chính là một trong những biếm tửng của chế nói dối và của nền văn hóa đảng trị - một thủ thuật gian trá phá đám để khai thác tối đa những khuếch đại hận thù, đố kỵ và hèn nhát của gây phân hóa, chia rẽ giữa người dân với nhau để củng cố và đẩy mạnh những cái trị đảng trị, đảng tài và đảng đoán lên đời nhạo chót vọt của quyền lực vớ.

Vì có một câu nói của Đức Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt trong bài phát biểu của ngài trước một cuộc họp tại văn phòng UBND TP Hà Nội về chính quyền thành phố Hà Nội là các bộ phận truyền thông quốc doanh được thoải mái để lo tẩy chay, chế đả tị một phần đạo giáo đầu, rồi diễn giải một cách sai lệch để chụp mũ, kết tội và nhốt là để triệt hạ uy tín của thẩm quyền tôn giáo, đó là bằng chứng của thế hiên nhiên cho thấy sự lệ thuộc hành của chế chế nói dối và nền văn hóa đảng trị.

Một hành vi họ cấp đề tị nạn bịp trị nạn nạn sự bất lực đảng trị nạn nạn và trị nạn nạn chế nạn nạn! Miệng sao cấm quyền để chế nạn nạn hèn nhát ý để nạn nạn của họ để nạn nạn: bởi họ lãnh đạo tôn giáo, để thế đó tị nạn nạn "phi nghĩa hóa" chính nghĩa để tranh đòi công bằng của người Công giáo trong việc đặt đại Tòa Khâm sứ và Thái Hà!!!

Bất cứ người lệ thuộc thiến nào khi được nạn nạn câu nói của ĐTGM Ngô Quang Kiệt cũng đều nhìn nạn nạn rằng ngài không hề nhút nhát và dân tộc mình, mà nhút nhát và nhu nhược một yếu tố không đáng phê phán do cái chế chế ngăn chặn sự thăng tiến của dân tộc Việt Nam tạo nên bằng việc thao túng những nghi kỵ, chia rẽ, trị trị, hèn nhát và chế nạn nạn ba mặt dân tâm, dân sinh và dân trí... Sau khi bày tỏ tâm trạng nhút nhát của mình, Đức Cha Kiệt nói lên ngay cái hoài bão trong sáng của mình, cái ước vọng sâu thẳm của lòng mình, rằng "Còn người Việt Nam chúng ta thì tôi cũng mong đợi nạn nạn nạn nạn nạn nạn và làm sao thoát sự đoàn kết, thoát sự tị tị để, để cho nạn nạn chúng ta mạnh, đi đâu chúng ta cũng được kính trọng".

Tại sao lại gặp phẳng lại tâm huyết tích cực đi một cách vô liêm sự nạn nạn vớ? Người lệ thuộc và có lệ thuộc tri không ai mạnh mẽ chế đối chế ba lại nói của người khác ra khỏi mặt văn hay ngụy chấp của nó để để một nạn nạn đích đề tị nạn nạn của mình!

Thế họ để Đức Hồng y Đức Ông Tổng Giám mục Tổng Tuân có phạm bịp dân tộc mình không khi ngài mạnh mẽ phê phán: "Người nhìn chế chế mà không biếm tửng; Thân chế chế chế chế mà không biếm tửng" trong bài Hịch Chiến sĩ của ngài?

Còn nhà văn Nguyễn Kh i thì tâm s : "V i b ão con sâu cái ki n, ng c nhìn nh ng cái đ u kh ng l y làm gì cho thêm bu n ra. Hãy vi t nh ng gì trong cái t m nhìn t m nghĩ c a con sâu cái ki n v y. M t cách nghĩ thi u "t ão dân t c" nh ng ch c ch n là m t cách nghĩ đúng. Đã t ng có nh ng qu c gia t ng nghĩ t ng vi t r t t ão, r t kiêu hãnh r ng dân t c h ã s i b c tr c nhân lo i c ã trăm năm, s p ch m tay vào cánh c a thiên đàng r i! Mà r i sao nh ? Là nh m i chúng ta đ u đã đ c ch ng ki n trong su t m y ch c năm nay đ y!" (Đi tìm cái tôi đã m t, cu i ch ng 8).

R i sao? R i ch t toi cái t ão, cái kiêu hãnh kia đi khi mà ch nghĩa C ng s n b ng ch c tiêu vong cùng v i s s p đ tan tành c a thành trì Liên Bang Xô Vi t vĩ đ i đ y!

Nhà văn CS minh h a thói nói đ i trong gi i quan ch c các n c xhch

Nh c t i nhà văn Nguyễn Kh i, chúng ta không quên Nguyễn Kh i là m t cán b tuyên truy n c a chính quy n CSVN, là đ i tá trong quân đ i C ng s n, Phó T ng Th Ký H i Nhà Văn VN (do CSVN lãnh đ o và ch đ o) và là đ i bi u Qu c H i CSVN.

H u nh su t c cu c đ i làm văn ngh , Nguyễn Kh i h t lòng ph ng s đ ng, luôn luôn làm tròn ý đ ng và l m lúc tr ã thành cây roi c a đ ng qu t m nh vào nh ng văn ngh sĩ "h u khuynh" hay "ch ch h ng". Các tác ph m c a Kh i đ u mang đ u n đ u tranh giai c p đ n cu ng nhi t. Y h t văn nô CSVN Ch Lan Viên, Nguyễn Kh i đã đ m c nhóm lãnh đ o đ c tài toàn tr bóp ngh t tài năng, làm hèn đi con ng i l ra không đ n n i hèn. Và r i cũng mu n màng nh Ch Lan Viên v i bài th Cái bánh v , Nguyễn Kh i đ n cu i đ i (năm 2006) m i dám b c l cái nhìn th t c a mình, nhìn vào mình và nhìn vào ch đ , t đó thay đ i não tr ng – tuy h i mu n màng đ vi t nên nh ng trang tùy bút chính tr "**Đi tìm cái tôi đã m t**", ph i bày cái hèn c a mình và t cáo tr c đ lu n cái b i c a "đ ng ta" trong cái xã h i g i là xã-h i-ch -nghĩa mà ông đã h t lòng ph ng s . Kh i dành h n m t đo n dài c a thiên tùy bút đ mô t các khía c nh khác nhau có thói gian đ i trong cái xã h i xã-h i-ch -nghĩa y.

Bài vi t c a chúng tôi đã dài, nh ng có l v n còn thi u sót n u đ c gi ch a đ c đo n văn đ c đáo c a Nguyễn Kh i. Càng đ c, càng th y th m thía. Xin đ c gi iên nh n b ã thêm chút th i gi đ nghe Nguyễn Kh i lu n v ngôn t , t c l i nói trong các n c C ng s n:

"Ngôn t l i là cái m t y u nh t trong các lãnh v c thu c th ng t ng ki n trúc c các n c xã h i ch nghĩa. Công dân c a các n c y dùng ngôn t đ che đ y ch không nh m giao ti p, ho c giao ti p b ng cách che đ y, 'nói v y mà không ph i v y'! Nó là cái v c ng đ b o v m i s b t tr c, ch ng l i thói quen hay xét nét l i ă n ti ng nói c a công dân c a m i chính quy n chuyên ch ."

V truy n thông Nhà n c CSVN c t xén l i phát bi u c a v Giám m c Giáo ph n Hà N i là m t đ i n hình minh ch ng xác th c vi c chính quy n chuyên ch xét nét l i ă n ti ng nói c a dân, c t xét nó, t o cho nó m t ý nghĩa khác v i văn m ch nh m đánh l c h ng công lu n đang có chi u h ng b t l i và th m chí nguy hi m cho h .

Nguyễn Kh i vi t ti p: "**Cái cách t b o v y l i càng rõ r t c p lãnh đ o và các viên ch c nhà n c làm vi c c các c quan quy n l c. H nói b ng th ngôn ng khô c ng đã**

m t h t sinh khí, m t th ngôn ng ch t, ngôn ng 'g', nói c bu i mà ng i nghe v n không th nh t ra m t chút thông tin m i nào. Các bu i tr l i ph ng v n báo chí, di n văn t i các bu i l k ni m, báo cáo c a Đ ng, c a chính ph , c a qu c h i, t t c đ u dùng các t r t m h , ít cá tính và ít trách nhi m nh t. Ng i c m quy n c p cao nh t và c p th p nh t đ u bi t cách nói m h , càng nói m h càng đ c đánh giá là chín ch n. Và nói đ i, nói đ i hi n nhiên, không c n che đ y."

V n bi t r ng nói đ i nh th s không thay đ i đ c gì vì không m t ai tin nh ng v n c nói. Nói đ th chuy n, nói v dân ch và t do, v t p trung và dân ch , v nhân dân là ng i ch c a đ t n c còn ng i c m quy n ch là nô b c c a nhân dân. R i nói v c n ki n liêm chính, v chí công vô t , v lý t ng và c quy t tâm đ a đ t n c ti n lên ch nghĩa c ng s n. Nói đ i lem lém, nói đ i lì l m, nói không bi t x u h , không bi t run s vì ng i nghe không có thói quen h i l i, không có thói quen l u gi các l i gi i thích và l i h a đ ki m tra. Ho c gi h i l i và ki m tra là không đ c phép, là t i k , đ g p tai ho nên không h i gì cũng là m t phép gi mình.

Ng i nói nói trong cái tr ng không, ng i nghe tuy có m t đ y nh ng cũng ch nghe có nh ng ti ng vang c a cái tr ng không. Nói đ giao ti p đã tr thành nói đ không giao ti p gì h t, nói đ mà nói, ch l làm ng i l i không nói. Th t ra nói th mà v n hi u nhau c . Ng i c m quy n thì bi t là nhân dân đang r t b t bình v nhi u chuy n, nhân dân thì bi t ng i c m quy n đang nói đ i, nhìn vào th c ti n là bi t ngay h đang nói đ i. Nh ng hãy m c h v i nh ng l i l đ i trá c a h , còn mình là dân ch nên h i l i nói th là th t hay không th t. Mình c làm theo ý mình và mình cũng s nói đ i, nói che đ y n u nh có đ p đ c ng i c m quy n h i."

(Nguyễn Kh i; Đi tìm cái tôi đã m t. Ch ng 18).

Vì sao ng i dân cũng nói đ i, nói che đ y? Ph i chăng b i vì h đã t ng đ c lãnh đ o ch ng nh ng đ y đ mà còn ép h ph i làm nh v y? Câu chuy n trao đ i gi a Đ c H ng y Tr nh Văn Cẩn và Đ c T ng Giám m c Nguyễn Văn Thu n nêu trên đã v ch tr n đ i u đó. Nh ng thói đ i nói đ i và che đ y không ch l u thông trong huy t qu n c a k cai tr và truy n sang cho ng i b tr , mà còn len l i xâm nh p vào c môi tr ng giáo d c.

đây xin nh c l i m i quan tâm c a HĐGMVN đ c bi t đ i v i lãnh v c giáo d c." **Nga y nay, mô t trong nh ng điê u gây nh c nh i l ng tâm la s gian d i trong nhiê u la nh v c, kê ca trong môi tr ng câ n đê n s th t nhiê u nhâ t la gia o du c ho c đ ng. "**

Tiêm virus gian d i vào giáo d c

Nhi u ng i ph i rùng mình khi nghe đ Vi t Nam th nh tho ng có nh ng tên m c b nh SIDA (AIDS) dùng ng kim ch a máu có virus HIV tiêm vào đ i t ng khi t ng ti n không đ c. Con virus HIV vô cùng nguy hi m vì nó là virus gi t ng i. Nh ng con virus D I TRÁ thì nguy hi m g p b i. Nó gi t ch t l ng tri con ng i và làm băng ho i tu i th n u nó đ c gieo r c vào môi tr ng giáo d c.

Ch đ C ng s n chính là th ph m tiêm con virus D I TRÁ vào c c ch xã h i l n c

thần giáo đức. Người thì y bèn nhiễm virus Dị Trắc để dìm đang truyền con virus này vào máu thật trẻ con, nhét sọt gian dối vào tận óc não chúng, khiến tuột thì hèn hèn ng, lúng túng tri chúng nọ không trở thành chai cứng thì cũng hóa nên lách lác. Sốt dùi trắc trở thành nếp sống bình thường.

Rồi thì một kiếp u sinh hoạt hèn dìm vô cùng linh độn, hoạt náo dìm ra: như thần y cô bày dìm dìm dìm các em đua nhau lách dùi vào thanh tra, đua nhau lún lún o trong dìm sọt thần ngày, gian lận trong thi cử, trong thành tích, trong kết quả học tập và bằng cấp, với thì nhà là lách cha, phỉnh mồi. Trong sọt nhúng trở này khi lún lên, biết đâu có người cũng trở thành nhúng thần công bằng gian dối, như học đòi LƯU MANH, Dị Trắc thì khi còn mài dũa quỳ trên ghế nhà trường.

Ngày 30/6/2006, báo Tuổi Trẻ đăng tải một bức tâm thư gửi tân Bộ trưởng Bộ GD-ĐT Nguyễn Thiệu Nhân. Tác giả bức thư ký tên Quỳnh Anh, một người dân ở Đà Nẵng.

Quỳnh Anh viết: "Làm sao yên lòng khi tôi thường xuyên thấy con không được có bài bản, không được sốt dìm tài liệu trong thi cử nhúng được báo thùy chuyên gian lận trong thi cử ngày càng trở nên trở n?"

"Làm sao yên lòng khi cháu tôi vốn kẻ lười rùng rùng khi vào tiết thao giảng, cô giáo của cháu dìm tiết học sinh đều phải giật tay phát bêu khi cô hỏi, nhúng em nào biết thì đưa tay thúng, em nào không biết thì đưa tay hèn cong cong để cô biết chúng(nói có thể dìm, đây là chuyện hoàn toàn có thể, không phải chuyện tồi tệ)".

Trần Hoàng Hoàng, một nữ sinh lớp 12 ở Hà Nội chia sẻ: [5]"Ngày tôi lớp một, học sinh đã nói dối, vậy nên khi đến tuổi chúng em, hà cớ gì lại không nói dối?"

Ồi! Chưa xót!

VietnamNet ngày 14/7/2006 có đăng bài viết "Cố Nhân Xấu Hổ" của Phan Hữu Dũng ở Hà Nội, trong đó tác giả viết: "Tôi không có ý phê phán nhúng thành tựu của nền giáo dục nước nhà, nhúng tận nền chủ nghĩa theo bằng cấp, mua bằng cấp mua điểm, phần lại không chỉ của ngành giáo dục mà có phần lại mang tính hệ thống của hệ thống nói dối, của bộ nhúng thành tích đang tràn lan trong mọi lĩnh vực của đời sống, có 'nhóm một' cũng thấy dìm".

Tác giả bài viết báo dìm: "Sốt giết, lách lác ngạo trở và sự thành 'chúng mồi' và quy luật phổ quát của xã hội nọ chúng ta không hành dìm ngay từ bây giờ..."

Giáo sư Hoàng Tụy than thê [6]: "Hiện nay thói gian dối trong xã hội và nhà trường của ta rất trầm trọng... Học trò gian lận trong thi cử; thùy giáo, cán bộ quỳ lý giáo dục dìm trá khi báo cáo thành tích... Như thế nên phạm giáo dục làm sao tốt được?" Ông Hoàng Tụy kết luận: "... Muốn cho dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh phải từ tận gốc nền gian dối..."

Nói vậy, nhúng thùy hệ nhúng khó lắm! Ai dìm đá vá trói? Ai trở dìm khi cái gục nền gian dối nằm trên đống quỳ nấc chuyên chế?

Nhng v i th i đ i này, chúng ta không đ n n i bị quan. B i vì:

K t lu n

S a đ i tr c sau gì r i cũng s b v ch m t và b ph nh , nh t là th i đ i k thu t đ i n t này. Thomas L. Friedman [7], tác gi c u n Chi c Lexus Và Cây Ô Liu [8], có k câu chuy n l a đ i c a C ng s n Liên Xô nh sau: "Trong nh ng năm 80, Liên Xô, trên t Pravda [9], có t m nh đ c chú thích là 'dòng ng i ch phát ch n Hoa K '. Nh ng nhìn k t m hình thì ra đó là dòng ng i x p hàng tr c c a hi u bánh m Zabar's Manhattan [New York] vào m t sáng Th B y."

K xong câu chuy n, ông Friedman c nh cáo: "Đ ng có đ cái trò đó th i nay - th m chí Trung Qu c! M t khi ng i ta có Internet."

Chính quy n đ c tài đ ng tr càng dùng h sách đ truy b c nh ng ng i qu ng bá s th t và t do dân ch qua Internet, Internet càng làm n i b t giá tr dân ch hóa c a chính công ng k thu t s y (Internet). Thomas L. Friedman trích đ n m t câu nói đ đ i c a ông Lawrence Grossman nguyên Ch t ch hăng Truy n hình NBC nói v quá trình dân ch hóa công ng nh sau:

- **In n bi n** chúng ta thành đ c gi .
- **Photocopy** bi n chúng ta thành nh ng nhà xu t b n.
- **Truy n hình** bi n chúng ta thành khán gi .
- **Và công ng s hóa** [t c Internet] cho phép chúng ta tr thành các hăng truy n thông" (sđd, trang 109).

Trong các v bách h i nh ng công dân v n đ ng cho dân ch và nhân quy n t i Vi t Nam, các v đàn áp ng i khi u ki n đ t đ ai và dân oan trong n c, n u không có internet, bàn dân thiên h c trong l n ngoài n c khó mà nh n rõ và đánh giá chính xác nh ng gì "C ng s n nói" v i nh ng gì "C ng s n làm" và t đ chuy n b m c l a là chuy n c m b a v y.

Chú thích:

[1] Tùy bút « Đi tìm cái tôi đã m t » c a Nguy n Kh i, m t cán b tuyên truy n c a chính quy n CSVN, trong quân đ i có c p b c đ i tá, Phó T ng Th Ký H i Nhà Văn VN và là Đ i bi u Qu c H i.

[2] Xuân Vũ, tên th t là Bùi Quang Tri t, sinh năm 1930 t i t nh B n Tre, tham gia kháng chi n ch ng Pháp lúc 15 tu i, gia nh p đoàn thi u nhi c u qu c do Tr n B ch Đ ng ch huy. Sau Hi p đ nh Genève 1954, ông t p k t ra B c. Năm 1958, đ c k t n p vào H i nhà văn. Năm 1965 đ c tham gia chi n tr ng mi n Nam v i nhi m v sáng tác văn ngh c sáy tình th n chi n đ u trong b đ i. Nhân đ p này, ông b hàng ngũ C ng s n, tr v hàng ngũ qu c gia. T đó ông sáng tác nhi u h n. Các tác ph m c a ông ph n l n có s c thu hút m nh vì l i hành văn khá linh ho t và lôi cu n.

[3] Nh ng trích đ n t c u n Un Excommunié (có ng i đ ch là K B Khai Tr , ng i khác đ ch là K B V Tuy t Thông theo nguyên ng excommunié) c a Ls Nguy n M nh T ng l y t c u n Ph n T nh Ph n Kháng Th c Hay H c a Minh Vĩ. Thông Vũ xu t b n. CA, 1999. Các

đoạn trích từ hồi ký Tôi Bỏ Đeo ng c a Hoàng H u Quỳnh hay từ "Viết Cho Mẹ Và Qu c H i" c a Nguyễn Văn Tr n, hoặc c a Xuân Vũ... cũng th .

[4] K s , đấu tranh cho dân ch và nhân quyền t i VN.

[5] Gi tay phát bi u là trò l a d i, th ng h c sinh b b t ph i bi u di n trong các cu c thanh tra nhà tr ng h n là trong các gi h c bình th ng.

[6] Hoàng Tu : C n thay đ i cách nhìn đ i v i giáo d c. Trích từ quyển n "Giáo D c – Nh ng l i tâm huyết. NXB Thông T n, Hà N i, 2006.

[7]Thomas L. Friedman là m t nhà báo t ng đ o t gi i Pulitzer, bình lu n viên quan h qu c t c a The New York Times. Thomas L. Friedman là m t trong nh ng nhà bình lu n hàng đ u c a n c M v quan h qu c t . Sinh năm 1953 t i Minneapolis, ông đã h c t i Đ i h c Brandeis và Tr ng St. Anthony, Đ i h c Oxford. Cu n sách đ u tay c a ông T Beirut đ n Jerusalem đ o t gi i National Book Award năm 1988. Friedman cũng đ o t hai gi i th ng Pulitzer trong th i gian làm Tr ng phân xã t The New York Times t i Beirut và Jerusalem. Friedman hi n s ng Bethesda, Maryland, cùng v là Ann và hai con gái là Orly và Natalie.

[8] Cu n The Lexus And The Olive Tree, Lê Minh d ch, NXB Khoa H c Xã H i, 2005, do T ng Lãnh s M t i Sài Gòn tài tr . Chúng tôi trích d n t b n d ch h n 700 trang c a Lê Minh. Cu n sách bàn v toàn c u hóa, trong đó tác gi dành ra Ch ng 4 "... R i nh ng b c t ng theo nhau s p đ " đ đ c p t i hi u qu dân ch hóa mà Internet tác đ ng trên các chính th đ c tài.

[9] Pravda (S Th t), c quan ngôn lu n c a Đ ng C ng s n Liên Xô tr c th p niên 90, gi ng nh t Nhân Dân c a CSVN t tr c đ n nay.